

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. M.

przeciwko A. Z.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2012 r.,

zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punktach II i III wyroku Sądu

Apelacyjnego z dnia 7 września 2011 r.,

1. **uchyla zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie II (drugim) wyroku Sądu Apelacyjnego i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego,**
2. **odrzuca zażalenie w pozostałej części.**

Uzasadnienie

W zawartym w wyroku z dnia 7 września 2011 r. postanowieniu Sąd Apelacyjny – po rozpoznaniu apelacji powoda – zasądził od powoda na rzecz pozwanej 2700 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym i przyznał radcy prawnemu J. G. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego „kwotę 2700 zł plus 22% VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną powodowi z urzędu” (pkt II i III sentencji wyroku). Uzasadnienie tego rozstrzygnięcia ograniczył do stwierdzenia, że „postanowił o kosztach na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 k.p.c.”.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda zarzucił, że orzeczenie co do kosztów procesu jest wadliwe, ponieważ zachodzą podstawy do nieobciążenia powoda tymi kosztami (art. 102 k.p.c.). Sąd powinien zatem zgodnie z wnioskiem powoda nie obciążyć go kosztami postępowania apelacyjnego. Zarzucił również, że Sąd błędnie ustalił wysokość kosztów z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i zastosował nieaktualną stawkę podatku od towarów i usług. W konkluzji zażalenia wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i nieobciążenie powoda kosztami procesu oraz przyznanie radcy prawnemu z tytułu pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym opłaty w wysokości 3 600 zł, podwyższonej o 23% podatek od towarów i usług.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że do uzasadnienia postanowienia o kosztach procesu znajduje odpowiednie zastosowanie - na podstawie art. 361 k.p.c. - przepis art. 328 § 2 k.p.c. Uzasadnienie ograniczone – jak w rozpoznawanej sprawie – jedynie do przytoczenia podstawy prawnej, bez przedstawienia motywów rozstrzygnięcia nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 328 § 2 k.p.c. Rolą Sądu Najwyższego nie jest poszukiwanie motywów orzeczenia o kosztach procesu, niezbędnych do oceny zasadności zażalenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r., V CZ 7/10, OSNC-ZD 2010, nr 4, poz. 104 i z dnia 21 stycznia 2011 r., II PZ 49/10, niepubl.).

Postanowienie w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do kosztów procesu należało zatem uchylić i przekazać sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Zażalenie w pozostałym zakresie podlega natomiast odrzuceniu jako niedopuszczalne (art. 373 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest ugruntowane stanowisko, że nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu w postępowaniu przed sądem odwoławczym (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, niepubl., z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2001, nr 5, poz. 79 i z dnia 15 kwietnia 2010 r., II CZ 118/09, niepubl.). Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela to stanowisko i jego motywy, zawarte w przytoczonych orzeczeniach. Nie ma potrzeby ich szczegółowego omawiania, ponieważ zostały one przedstawiane w opublikowanym postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09. Wystarczy jedynie stwierdzić, że zaskarżone w sprawie postanowienie w przedmiocie przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym nie jest w rozumieniu art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. postanowieniem sądu drugiej instancji co do kosztów procesu.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.